

Voorzitter,

Dank u wel, voorzitter. Als laatste in een lange lijst van sprekers heeft u heel veel geduld gehad, En net als heer bolle in zijn betoog wil ik iedereen daarvoor bedanken. Het zal niet meevallen met deze temperaturen een voorjaarsbrief te bespreken midden in de zomer. Daarom ga ik maar direct de diepte in op bepaalde onderwerpen die wij willen aanhalen.

En eentje, daarvan is zorg.

Nu onze overheidsfinanciën waarschijnlijk met miljoenen onder druk komen te staan is de vraag nu welke keuzes we moeten gaan maken die voor stadgers het beste is. Het vraagstuk is - hier in de kern niet anders dan bij andere overheidsinstellingen De zorgkosten blijven stijgen.

Het lijkt erop dat we structureel meer geld uit moeten gaan uitgeven dan dat we begroot hadden. Het zijn niet alleen maar meer mensen dan beoogd die gebruik maken van een maatwerkvoorziening, de kosten per verstreckende voorziening ligt ook hoger dan we gedacht hadden.

En ik denk dat we juist nu meer dan ooit goed moeten nadenken over de transitie en de oplossingen die voor handen liggen om de de zorgkosten echt nu te laten dalen. We zijn nog veel te weinig bezig geweest met het creatieve proces. Het product/indicatie denken en inkoop overheerst op dit moment ons beleid waardoor aanbidders niet gestimuleerd worden om daadwerkelijk de kosten omlaag te brengen. Juist uren en cliënten tellen nodigt zorgaanbidders uit om volumes te maken.

We moeten toe naar een resultaatgerichte aanpak met telkens de vraag: Wat wil jij als zorgaanbieder in onze gemeente bereiken? Dan pas krijg je zorgaanbidders die wat doen dat nodig is; niet dat wat mogelijk is. de praktijk blijkt nu financieel weerbarstig met huidige wmo tekorten van miljoenen euro's en dat geldt niet alleen voor Groningen.

De innovatie komt wat ons betreft nog te traag op gang en de komende jaren moeten wij echt gaan inzetten op die verschuiving van zwaardere naar lichtere zorg. In sommige gevallen kan dat betekenen dat je geen keukentafelgesprek gaat houden die al gauw 500 euro per cliënt kost, maar...

. ga je juist-niet voorzichtig- zijn met het voorjaartaject en schakel je direct bepaalde kennis in van een zorgverlener als die direct duidelijk is wat nodig is. Dat vraagt om creativiteit en lef. Wij denken dat het college een goede weg ingeslagen is door praktijkbegeleiders bij de huisartsen aan te nemen en door de in ook op een andere manier vorm te geven

Maar wij denken dat zorg die op een laagdrempelige manier georganiseerd wordt met duidelijk resultaatgerichte afspraken nog zichtbaarder mag zijn. Daarom dienen wij samen met de PvdA en de sp een motie in of het college wil onderzoeken of er ook financiële ruimte gemaakt kan worden voor preventieve stedelijke voorzieningen.

Wat betreft de woningbouw zie ik ook zorgen. Wie het grote verschil ziet tussen de prijzen van stad en bijv. ons ommeland ziet dat geografische verschillen steeds verder toenemen.

Nergens is het verschil in Nederland op provincieniveau zo groot. De locatie ipv kwaliteit en meters wordt steeds belangrijker en dat drijft de woningprijzen uitteen en dat zorgt ervoor dat de vermogensverschillen steeds meer toenemen en het kopen om te verhuren oprukt. daarom steunen wij de motie van de SP om terughoudend te zijn met het verlenen van nieuwe ontrentingsvergunningen.

Goed, Voorzitter of Goud veurzitter. Zoals Mw Jongman zo mooi zei in het Gronings net. Ik heb tijdens de behandeling van de rekening een betoog gehouden over het belang van communicatie en opgemerkt dat er voor ons wat te winnen valt. Wethouder Schroor toonde zijn belangstelling en wordt hier op zijn wenken bediend.

Toch moeten we een deel van de credits op naam zetten van wethouder De Rook omdat hij met een simpele opmerking ons op een goed idee bracht, althans dat vinden wij en we hopen dat het college dat ook vindt.

Tijdens een liftgesprekje met de heer De Rook vroegen wij of het wellicht niet slim was een applicatie te ontwikkelen op het gebied van bereikbaarheid.

Wethouder De Rook antwoordde dat hij er voor wilde waken dat allerlei systemen naast elkaar zouden lopen. Een verstandige opmerking die ons aan het denken zette.

Wat is nu het geval, er gaan inderdaad allerlei systemen naast elkaar lopen, we hebben de slimme kaart, we gaan slimme parkeersystemen ontwikkelen, we bouwen websites vol met informatie over van alles, we posten op facebook en twitteren ons een lamme duim.

De techniek stelt ons echter in staat al die informatie te bundelen en op basis van persoonlijke voorkeuren van de ontvangers aan te bieden.

Belangrijk daarbij is dat iemand de regie op zich gaat nemen en dat kunnen we het allerbeste zelf doen. Laten we nu gaan onderzoeken wat er mogelijk is en wat het gaat kosten zodat wij zelf kunnen bepalen hoe we onze mobiele communicatie, want dat is het en dat is ook de toekomst, vorm gaan geven.

We hopen dat het college het belang van tenminste het onderzoek hier naar inziet. Dan kunnen we later bepalen of en hoe we het gaan inzetten. Gaan zitten afwachten leidt alleen maar tot -te laat-komen in dit geval. En ik ben wel zo eerlijk, vooral ik heb daar een handje van; dus voor mij zou het een uitkomst zijn.

En dan het laatste punt waar ik stil wil blijven stilstaan is het verkeer en vervoer, niet letterlijk natuurlijk..

Een van grootste projecten staat in de startblokken en overal is al te merken dat de werkzaamheden aan de ring, maar ook de diepenring en binnenstad zijn begonnen.

Toch, maken wij ons zorgen over onze ambities op het gebied van verkeer en vervoer.

Wat is er aan de hand? Wij moeten onze ambities nog vastleggen in The next city terwijl het Rijk al een toekomstvisie voor 2040 heeft opgesteld. Lopen wij daardoor niet achter de feiten aan? Wie zet Groningen op de kaart in Den Haag? Wij werden niet echt vrolijk van wat we lazen in de toekomstvisie van het rijk. Wij moeten ons de komende jaren tevreden stellen met de poging de reistijd naar Amsterdam per trein te verkorten met 15 minuten door de trein iets sneller te laten rijden. Hoppa, daarmee maken we echt sprongen 2, half uur na 2. Kwartier. Hmmm nee, Echte investeringen vinden vooral in de randstad plaats.

Om maar eens af te trappen met een in onze ogen haalbare en nuttige ambitie hebben we de volgende suggestie voor het college. Onderzoek nu eens goed de mogelijkheden voor een

spoorverbinding met Zernike. Hoeveel busverkeer zal dat schelen nog los van het feit dat een station een positieve uitstraling op het gebied zal hebben.

Dit idee is eerder geopperd. dat was echter in de tijd dat we nog in de veronderstelling verkeerden dat er een tram zou gaan rijden. Die komt er niet. Daarom college, toon ambitie en onderzoek een station op Zernike op haalbaarheid.

Dus college, kom vandaag niet met de dooddoener, ja Mw. Woldhuis: dat is veel te duur dus dat kan niet. Als het college dat echt vindt en graag wil onderbouwen kom dan met een gedegen onderzoek waaruit blijkt dat het inderdaad een onhaalbare ambitie van 100% is.

Voorzitter ik rond af. In november moet nog blijken hoeveel van de 22 miljoen we daadwerkelijk moeten gaan bezuigen en wij wachten dat ook 100% geduldig af.